

**R. P. D. Thomæ Delbene Marvbiensis, Clerici Regvlaris,
Sacrae Theologiae Professoris ... De Immvnitae, Et
Ivrisdictione Ecclesiastica**

Bene, Thomas del

Lugduni, 1674

XX. An Monialis ad tempus legitimè egressa teneatur statim redire?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98676](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98676)

fectionem vitam excitanti resistere, & aditum ad perfectionem intercludere; tum quia olim dictus transitus concedebatur (vt patet ex c.1. 20. q.4. & docent ibi Gloss. verb. *Virgines*, & in c.1. cap. vnic. verb. *Perpetua*, Archidiaconus. num.1. D. minic. num.11. Abb. cap. fin. num.7. de statu Monachorum. Additionator ad Abb. in cap. non est, li. C. ad fin. de Regul. Silu. verb. *Religio* 4. q.16. dist.2. & Greg. Lopez l.9. verb. *Religiosos*, tit.7. part.1.) ergo & hodie concedi poterit; cum nulquam appareat talis iuris antiqui correctio; siquidem cit. cap. vnic. Tridentinum, & Bulla Pij V. loquuntur solum in ordine ad vacandum, non autem in ordine ad vitam Religiosam strictiorem amplectendam; & cit. cap. licet, quamvis de solis Religiosis viris loquatur, quoad rationes tamen aequè procedit in Monialibus; & sic in vtriusque eadem debet esse iuris dispositio; atque ita etiam post Tridentinum, sentiunt Mandes in signatur. grat. verb. *Licentia*, col.9. 2. vers. *quæ dicta sunt*; Tapia Auth. ingressi, verb. *ingressus*, cap.9. num.37. C. de sacros. Eccles. Rodrig. tom.3. q.52. art.6. & Zerola 1. part. verb. *Moniales*, in fin.

Confirmatur, quia apud Ricciullum in tract. de iure personar. extra grem. Eccles. vacant. lib.8. cap.5. num.4. Sacra Congregatio in vna Nannetenfi 1613. & in vna Redonensi 1617. sic expressè decernit, quod scilicet non obstante etiam rigorosa clausura Monialium, possit adhuc Monialis, seruatis seruandis, transire de vna Religione ad aliam: at in casu, quo transiret, debet in Religione, ad quam transit, Nouitiatum facere, & professionem emittere. Rota decis. 109. num.2. & seqq. in recent. & Tamburin. disp. 21. quæst.1. num.11.

Obiicies, in cap. vnicum, §. confirmatos, in fin. de Religiosis domibus in 6. decernitur, quod nullus Ordo ad alium, vel Conuentus ad Conuentum se, ac loca sua totaliter transferat absque licentia Sedis Apostolicæ: ergo.

Respondetur, nos loqui de translatione personali, non locali; in textu autem cit. sermo est de translatione, quæ cum loco, seu applicatione bonorum facienda est: ita Rodrig. & Zerola in locis cit. contra Azorium 1. p. lib.13. q.1.

Cæterum quod ait Rodrig. loco supra cit. (requiri ad talem egressum, ob clausuram in Tridentino, & in Bulla Pij V. Monialibus indictam, Superiorum, & Ordinarij licentiam, quam inquit, tenentur illi concedere) mihi non probatur, sed dicendum satis esse eam (sicuti dicitur de Religiosis viris) petere, etsi non obtineatur; quia Tridentinum, & Bulla Pij V. non loquuntur in hoc casu, vt dicebamus.

at per moram vnus, vel alterius diei, v.g. ad visitandam imaginem, consanguineam, amicam, &c. non violat præceptum clausuræ.

Respondetur affirmatiuè, v.g. egressa ob morbum, vel alium casum permissum tenetur, sanitate obtenta, vel negotio finito, ad Monasterij clausuram redire. Sic Collector priuileg. verb. *ingredi*, §.34. Rodrig. q.49. art.9. in princip. Miranda de Monialibus, q.1. art.5. ad finem, Barbosa de officio & potest. Episcop. 3. p. alleg. 102. n.58. Bonacina de clausura, q.1. punct. 9. n.31. Layman. lib.4. tract. 5. c.12. n.1. & Lezana tom.1. cap.25. n.22. & pater, quia cessat tunc causa concessionis egressus; tum quia dum in cap. periculofo, §. verum quando, de statu Regular. in 6. conceditur exitus Abbatissæ causa recipiendi iuramentum fidelitatis, subditur: *Quamprimum fieri poterit, seu fidelitatis præstatio sacramento*, ad ipsum Monasterium è vestigio reuersura, vbi Glossa verb. è vestigio, explicat, statim, vel continuè; & Ioan. Andr. ibi num.3. Archidiaconus. n.3. Anchar. n.4. & cæteri Canonistæ inde dicunt, quod concessa specialiter, & contra ius suis terminis sint continenda, & expedita concessionis causa, redeundum sit ad ius commune: tum quia in Bulla, *Decori, & honestati*, postquam præterquam ob triplicem infirmitatem ibi declaratam, prohibetur egressus Moniali, subditur: *Sed nec in prædictis casibus extra illa Monasteria, nisi ad necessarium tempus, stare licet*.

Hoc autem præceptum, cum simus in moralibus, moraliter (sicuti cum dicitur de obligatione ad restituendum, vel ad residendum, &c.) intelligendum est, ita vt per moram breuem, verbi gratia vnus, vel alterius diei, Monialis illud non violet. Accedit, quod sic etiam colligitur ex cit. capite periculofo, §. verum quando, vbi cum Pontifex præcepisset è vestigio finito negotio, reditum ad clausuram, subdit: *Sic quod in fraudem residentia, siue mora claustralis nihil fiat omnino*: quibus verbis clarè significat, eam solam dam-nari moram, quæ sit alicuius momenti, quæque cederet in clausuræ fraudem, non autem quæ sit vnus, vel alterius diei, vt si Monialis, finito negotio, per vnum, vel alterum diem alicubi moretur, vel ad clausuram rediens, in itinere aliò diuerfat, ad visitandam imaginem, cognatam, vel amicam; quia hoc, moraliter loquendo, non est in clausuræ fraudem, vti dicebam, & videri possunt Rodrig. tom.1. quæst. 47. art.11. Gutierrez q. Canon. lib.1. cap.14. in fine, Bonacina, & Lezana in locis supra cit. & quæ dicuntur infra dub.51.

DVBITATIO XX.

An Monialis ad tempus legitimè egressa teneatur statim redire?

SUMMARIUM.

- 1 Monialis ad tempus legitimè egressa, nempe ob morbum, vel alium casum permissum, tenetur sanitate obtenta, vel negotio finito ad Monasterij clausuram redire.
- 2 Verbum (è vestigio) sonat statim, vel continuè.
- 3 Concessa specialiter, & contra ius suis terminis sunt continenda, & expedita concessionis causa redeundum est ad ius commune.
- 4 Monialis egressa legitimè, si in redeundo ad Monasterium sit morosa per moram breuem, v.g. vnus, vel alterius diei, non violat præceptum clausuræ.
- 5 Monialis egressa legitimè, si finito negotio aliò diuer-

DVBITATIO XXI.

An Moniali, si necessitas exeundi manifesta sit, & Superior tunc pro licentia petenda adiri non possit, liceat, eo inconsulto, egredi?

SUMMARIUM.

- 1 Monialis necessitate cogente, si non sit aditus ad superiorem pro obtinenda licentia, potest eo inconsulto egredi.
- 2 Necessitas legem non habet, & per epicheiam censeri potest casus necessitatis exceptus.
- 3 Monialis non præsumitur necessitate cogente, coartari à superiore ad seruandam clausuram.
- 4 Monialis necessitate cogente egressa sine superioris licentia tenetur eidem significare suum egressum, si aurret, & ipsa possit.

5 Superior